

Слова Жыцця на сакавік 2017  
**«Паяднайцеся з Богам» (пар. 2 Кар 5, 20)**

У многіх краінах свету ідуць бясконцыя крываваыя войны, якія руйнуюць сем'і, плямёны, народы. Дваццацігадовая Глорыя распавядае: «Мы даведаліся, што адну вёску спалілі, і многія яе жыхары страцілі ўсё, што мелі. Разам са сваімі сябрамі я распачала збор неабходных рэчаў, такіх як матрацы, адзенне, прадукты... Мы паехалі адвезці гэтыя рэчы і праз восем гадзін шляху сустрэліся з тымі людзьмі. Яны былі ў роспачы... Мы слухалі іх аповеды, выціраючы слёзы, і суцяшалі... Адна сям'я расказала: “Наша дачка была ў доме, які згарэў. Нам здавалася, што мы памерлі там разам з ёю. Цяпер праз вашу любоў мы знаходзім у сабе сілы, каб прабачаць тым, хто вінаваты ў нашай трагедыі”».

Святы Павел таксама меў падобны досвед. Менавіта ён — ганіцель хрысціянства — зусім нечакана сустрэў на сваім шляху цалкам бескарысную любоў Бога, які потым зрабіў Яго прапаведнікам паяднання ў Ягонае імя. Ён стаў гарачым і надзейным сведкам таямніцы Езуса, Яго смерці і ўваскрасення, праз якія Бог паяднаў з сабою свет, каб кожны мог спазнаць жыццё ў адзінстве з Ім і з братамі. Дзякуючы святому Паўлу евангельскі заклік да паяднання з Богам дасягнуў і захапіў нават язычнікаў, якіх лічылі нягоднымі збаўлення.

Гэтак жа і мы, нягледзячы на памылкі, якія нас знеахвочваюць, нягледзячы на ілюзію ілжывых гарантый таго, што мы без гэтага абыдземся, дазволім, каб Божая міласэрнасць — гэтая бясконцая любоў — вылечыла нашыя сэрцы, каб мы былі здольныя падзяліцца гэтым скарбам з іншымі.

Так мы зможам зрабіць свой уклад у рэалізацыю Божага плана супакою для ўсяго чалавецтва і для ўсіх стварэнняў, плана, які пераўзыходзіць чалавечыя супярэчнасці, як адзначала К'яра Любіч ў адным са сваіх тэкстаў: «...На крыжы, у смерці свайго Сына, Бог даў нам найвялікшы доказ сваёй любові. Праз крыж Хрыстус паяднаў нас з сабою. Гэтая фундаментальная праўда нашай веры і сэнна з'яўляецца актуальнаю ва ўсёй сваёй паўнаце».

Вось адкрыццё, якога чакае ўсё чалавецтва: Бог блізка да ўсіх праз сваю любоў і Ён любіць кожнага гарачай любоўю. Наш свет патрабуе, каб яму пра гэта сказалі. Аднак мы можам абвешчаць гэтую праўду толькі тады, калі спачатку абвесцім яе самім сабе і будзем нагадваць пра яе самім сабе да той пары, пакуль не адчуем, што нас агарнула гэтая любоў, нават калі будзе здавацца, што ўсе абставіны супярэчаць гэтаму. (...) Уся наша пастава павінна пацвярджаць гэтую праўду, і дзеля гэтага трэба паяднацца з братам ці сястрой, калі б яны мелі нешта супраць нас (Мц 5, 23–24). Давайце любіць адно аднаго так, як Ён палюбіў нас, без асуджэння і забабонаў, але з адкрытым прыняццем і ясным разуменнем таго, што з'яўляецца пазітыўным у нашым бліжнім, з гатоўнасцю аддаць жыццё адно за аднаго. Гэта самая важная запаведзь Езуса, яна павінна адрозніваць хрысціянства, што гэтак жа важна сэнна, як і ў дні першых хрысціянства. Жыць гэтым словам азначае стаць прыладамі паяднання».

Жывучы такім чынам мы ўзбагацім нашыя дні жэстамі сяброўства, паяднаннем у сем'ях і паміж сем'ямі, у Касцёле і паміж Цэрквамі, у кожнай суполцы, свецкай альбо рэлігійнай, да якой мы належым.

Летыцыя Магры